

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/179/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613200294
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8613200294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Karadžičova 8, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému I. N., nar. X.X.XXXX, bytom H. XX, XXX XX H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, AK Stropkov, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 353,32 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 2C 14/2013-49 zo dňa 15.5.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť trovy odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 41,24 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že trovy konania žalovanému nepriznáva a žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 82,49 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že „vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke č. 7122368640 dňa 19.12.2007. Na základe tejto zmluvy spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. poskytla žalovanému pôžičku vo výške 11.300,- Sk (375,09 Eur), ktorú žalovaný mal splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 300,- Sk (9,96 Eur). Žalovaný neplnil splátky úveru riadne a včas, a preto sa stal splatným celý dlh žalovaného ku dňu 20.11.2009, ktorý predstavoval sumu 327,26 Eur. Daná skutočnosť vyplýva z položkovitého prehľadu obrátov na úverovej zmluve žalovaného. Žalobca podal žalobu dňa 17.1.2013, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Nakoľko vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, túto súd považoval za odôvodnenú, preto z uvedených dôvodov žalobu zamietol.“

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť alternatívne v prípade potvrdenia rozsudku vo veci samej navrhol zmeniť rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a náhradu trov konania mu nepriznať. Poukázal na to, že na vstup vedľajšieho účastníka do konania je potrebný súhlas hlavného účastníka. Prvostupňový súd nemal konať s vedľajším účastníkom a na jeho podanie nemal prihliadať. Položkovitý prehľad úhrad je interným dokladom právneho predchodcu žalobcu a bol predložený za účelom preukázania platobnej disciplíny žalovaného. Uviedol, že k predčasnému ukončeniu právneho vzťahu nedošlo. Predčasná splatnosť vyhlásená nebola, preto nárok nebol v čase podania žaloby premlčaný. Zastúpenie združenia advokátom považoval za neúčelné.

Vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu vyjadril navrhujúc napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad upravených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery prvostupňového súdu a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Z dôvodovej správy k § 93 ods. 2 O.s.p. (k novele účinnej od 15.10.2008): „Navrhovaná právna úprava súvisí s právnou úpravou v zákone č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení 539/2005 Z. z. a zákona 326/2007 Z. z., v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a v zákone č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod. Navrhovaná právna úprava umožňuje rozšíriť predmet konania na návrh vedľajšieho účastníka. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konaní (najmä na strane navrhovateľa) ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne“.

Podľa bodu 50 uznesenia Súdneho dvora zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10 (Pohotovosť s.r.o. proti F. H.) „Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, bod 52). Podľa názoru odvolacieho súdu nie je vo všeobecnom záujme, ak by sa mala spotrebiteľovi odoprieť možnosť poskytnutia ochrany podľa článku 6 smernice Rady 93/13/EHS na to špecializovanými subjektmi len s poukazom na nevyslovený súhlas so vstupom do konania (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej vo veci 6Cdo 323/2013).

Skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, neznamená, že spotrebiteľ musí s jej vstupom do konania súhlasiť. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priecil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 188/2012 publikované ako rozhodnutie 62. v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4/2014). V predmetnej veci vstup vedľajšieho účastníka nemožno vyhodnotiť ako nanútený, keďže výslovný nesúhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka nie je obsahom spisu.

Podľa článku 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa členské štáty zaviazali k vytvoreniu účinných mechanizmov, aby sa predchádzalo súvislému používaniu neprijateľných (nekalých) zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Práve vedľajší účastník môže privodiť naplnenie tohto cieľa svojou aktivitou.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné.

Dôkazy, ktoré vykonal prvostupňový súd, správne aj vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Prvostupňový súd správne na základe zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá zásada vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov (čl. 46 Ústavy SR) vyhodnotil všetky dôkazy, ktoré boli v prvostupňovom konaní vykonané. Hodnotiacia úvaha súdu prvého stupňa zodpovedá zásadám formálnej logiky a vychádza zo zisteného skutkového stavu. Úvaha prvostupňového súdu je preskúmateľná odvolacím súdom, prvostupňový súd stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa riadil. Odvolací súd k týmto záverom prvostupňového súdu nemá žiadne námietky či výhrady.

Samotný žalobca predložil prehľad úhrad na zmluve č. 1620789, N. I., z ktorého vyplýva platobná disciplína žalovaného. Posledný údaj o výške splátky je ku dňu 20.11.2009 vo výške 250,54 Eur (čl. 24). Uvedený prehľad splátok indikuje správnosť záveru, že žalobca ku dňu 20. 11. 2009 evidoval pohľadávku 250,54 Eur. Uplynutie trojročnej premlčacej doby je zjavné (žaloba podaná 17. 1. 2013). Pri uplatnenej námietke premlčania nebolo potrebné zaoberať sa dôvodnosťou žaloby ani vykonávať súdnu kontrolu zmluvných klauzúl podľa § 53 ods. 1 OZ, či otázkou existencie nekalých obchodných praktík najmä vo vzťahu k transparentnosti zmluvných podmienok vrátane inkorporačnej doložky.

Preto námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu zo strany žalobcu bola nedôvodná.

Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení

Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľství Aleš Čeněk). Uvedené možno vzťahovať i na právnu úpravu premlčania v Občianskom zákonníku, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia oproti právnej úprave v Obchodnom zákonníku.

Podľa § 54 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené potom prvostupňový súd námietku premlčania vznesenú žalovaným správne posudzoval podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že pri aplikácii právnej úpravy premlčania podľa Obchodného zákonníka by podmienky spotrebiteľskej zmluvy ohľadom premlčania boli v neprospech spotrebiteľa (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 94/2013).

So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a tomu zodpovedá aj výrok o priznaní náhrady trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 41,24 Eur (25,56 Eur + 7,81 režijný paušál + 20% DPH) postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.